

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

complectens sanctos Mensium, Ivlivm Avgvstvm & Septembrem

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Martyrivm SS. Liberati Abbatis, ac faciorum; quod feliciter consummarunt
Carthagine, Anno à Christi incarnatione 484 Felicis Papæ 2. Zenonis
Imperatoris 11. sub Vvandalorum Rege Hunerico: Ex eo quod ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-42728

502 MART. SS. LIBERATI ABB. &c.

theatrum lætus graditur; & sanguine vbertim in terram manente, duo è ciuitate stadia progreditur; ac tandem quadam in spelunca recubens, beatam Deo animam reddit. Fuit verò post obitum eximijs clarus miraculis; de quib. D. Basilius, hæc, inter cætera, ad adstantem populum. Memores estote martyris, quotquot illo per somnia potiti estis; Quotquot in hoc loco constituti, adiutorem ipsum ad precandum habuistis; quibuscunq̃ue ex nomine aduocatus ipsis affuit operibus; quotquot aberrantes, ad vitam reduxit; quoscunq̃ue sanitati restituit; quibuscunq̃ue, pueros iam mortuos, ad vitam reductos, reddidit; quotquot vitæ terminos prorogauit.

Homil. 26.

Miracula post obitum.

MARTYRIVM SS. LIBERATI ABBATIS, ac sacerdotum, quod feliciter consummarunt, Carthagine, Anno à Christi Incarnatione 484 Felicia Papa 2. Zenonis Imperatoris 11, sub Vandalorum Rege Hunerico; Ex ea quod extat apud Victorem episcopum Vticensem.

Vide C. Baron Annal. Tom. 6.

17. Augu. Fortasse quod hac die eorum si facta translatio. Nam passunt Sexto Non. Iulij.

Vltio diuina in Arianum Civilam.

SEBTIMVS crudelissimi atque impiissimi Regis Hunerici agebatur annus, cù hostis antiquus, Cirila, quodam Ariomanitarum episcopo vsus est ministro, vt persuaderet Regi, non posse eum statum regni sui diu retinere pacatum atq; longæuum, nisi nomen perderet innocentum, Qui tamen Dei iudicio non multos post dies turpissima morte præuentus, scatenus vermibus, expirauit. Insectari cepit ore cruento, omnem Catholicorum multitudinem, quæ per totam prouinciam Africanam miri-

mirificè multiplicata erat, vt eam sceleratis suis inficeret dogmatibus, & acceptam in lauacro regenerationis innocentiae vestem sordida illuue foedaret.

Itaque Tyrannus serpentina Cirilæ suggestione incensus, feralibus edictis vno tempore totam cepit commouere Africam. Et primò quidem sacerdotum copiosam multitudinem in longinquas & extremas regiones exilio crudeli detruxit; quibus bis acutum genus frumenti, quod iumentorum tantummodò cibus est, non molari industria contritum, sed corticatum, pro miseratione dari præcepit. Post verò, in crescente impietatis insania, etiam hoc auferri crudelissimus imperauit. Post modicum quoque temporis, vniuersas simul Ecclesias, cæmentis ingentibus claudi mandauit. Vniuersa namque monasteria, tam sanctarum virginum quàm virorum, Mauris vnà cum habitatoribus dono dedit. Vnus fuit omnibus eiulatus; vnus pro Christo moriendi integer & plenus affectus. Et quanquã aliqui votifragi, Christianæ fidei immemores, per summum scelus à constantia reslirent, vt impuri mundi voluptatibus ad breue tempus fruerentur, multò tamen plures, viri sanè nobiles & bonorum omnium copia mirificè affluentes, vitam pro Christi nomine supplicij obijciabant; & delictarum etiam nobilissimæq; foeminae, contra verecundiam naturæ, spectante vulgo, virgis cæsse, varijsque tormentis cruciata, victoricia trophaea ad cælos portabant. Sed & infantuli feralia edicta irridètes, antè mundū contēbant, quàm illecebrosam eius semitam introirent.

Humerici Regis tyrannis, in Sacerdotes Catholicos.

Egregia virtus multorum.

Ii 5 Tunc

Tunc apprehensi sunt & septem fratres, quorum pertinet ad concordiam Dominicæ servitutis. Bonifacius Diaconus; Servus & Rusticus Subdiaconi; Liberatus Abbas; Rogatus, Septimus, & Maximus monachi; cælestibus discipulis præclarè instructi, de territorio Capensis civitatis oriundi. Quibus ad urbem Carthagenensem callidè attractis, primò honores ingentes & diuitiæ maximarum voluptatum, nec non & Regis amicitia, aliæque permulta, quæ solent insipientium animas illaqueare, fuere oblata. Sed hæc omnia, milites Christi, ac si contagia, respuentes, vno ore clamabant; Vnus Dominus, vna fides, vnum baptisma. Facite quod vultis, inferte pœnas corporibus nostris. Melius est temporalib⁹ purgari supplicijs, quàm æternis tormentis excruciami. Habete quod promittitis, cum ipsis diuitijs post paululum perituri.

*Parva Septem
Martyrum.*

*Diuitias &
honores ob-
latos respu-
unt.*

a Ephes 4.

*Mittuntur
in carcerem.*

*Horrendum
supplicium.*

Quid multa? Dum tali constantia diuinitus munirentur, crudeli ferri pondere onerati tenebricoso deputati sunt carceri, vbi nulla miseratio lenitatis arrideret. Sed populus illius urbis, custodibus pretio delinitis, die ac nocte Christi martyres frequentabat, & ita ab eis doctrina & virtute fidei roborabatur, vt eadem ipse pro Christi nomine plena delectatione perferre vehementer cuperet. Quod tyrannicas vt primùm peruenit ad aures, ilicò ebrietate furoris accensus, iubet eos inauditis adigi supplicijs, & maioribus oneratos vinculis, in nauim aridorum lignorum manipulis plenam imponi, medioque in pelago igne suppo-

supposito concremari. Eductis igitur illis de custodia, multitudo populi Dei, bellatores Trinitatis quasi agnos innocuos ad victimam deducebat, & rigentium pondera catenarum, quasi quaedam monilia peruidebat; quia non fuerunt illa vincula, sed potius ornamenta.

Incedebant itaque fiducia pleni ad supplicium, imò ad triumphum, vna voce per ambitus platarum Domino decantantes; Gloria in excelsis Deo, & in terra pax hominibus bonæ voluntatis. Ecce nunc tempus acceptabile, ecce nunc dies salutis, quando pro fide Domini DEI nostri perferimus præparatum supplicium, ne amittamus acquisitæ fidei indumentum. Sed & populus publica voce clamabat; Ne timeatis o populi Dei, neque formidetis minas atque terrores præsentium tribulationum; sed potius moriamur pro Christo, quemadmodum ipse mortuus est pro nobis, redimens nos precio sui sanguinis salutaris.

*Martyrum
fiducia in
supplicijs.
Luc. 2.*

1. Cor. 6.

Vnum tamen, vehementi conatu, qui inter eos infantulus videbatur, nomine Maximum, cupiebant auctores malorum, à sanctorum consortio separare. At ille voce quidem pueri; senili tamen maturitate clamabat; Nemo me separet à sancto patre meo Liberato Abbate, & fratribus meis, qui me optimis disciplinis imbuerunt, & plusquam amore fraterno profecti sunt. Cum ipsis extrema quæque pati voluptem mihi erit, quibuscû æternis gaudijs me fruturum confido. Simul nos septem Dominus cõgregare voluit, simul etiam, spero, vna martyrii corona donabit.

*Maximi
pueri con-
stantia.*

Per-

Perducti itaque cum festinatione ad nauale supplicium, pro voluntate infandi Regis, & crudelium ministrorum, manibus pedibusque extensis, clauati feruntur, potius, quam ligati. Cumque ignis fuisset lignis iniectus, extinctus est. Et dum saepius renouatur nutrientibus pabulis, iterum atque iterum rogos flammarum globo extinguebatur. Et cum deinde magis tyrannus, furore simul esset & rubore repletus, iussit eos remorum vectibus enecari, & ita singulos in modum canum cerebris comminuitis extingui. Qui tali genere mortis, debitum spiritum foeliciter Domino reddiderunt. Sed cum in mari venerabilia corpora iactarentur, ilico (quod contra naturam est aquoris) eadem hora illesa corpora pelagus litori reddere maturauit, nec ausum fuit, ut moris est, triduana dilatione in profundo retinere, ne precepto Dominico minimè paruisset. Ad quod miraculi genus & ipse tyrannus, licet impoenitens, fertur, expirauit. Porro Christianorum multitudo, quæ gaudio incredibili delibuta aderat, sanctorum corporum, Carthaginensi Clero honorificè cum hymnis & psalmis præeunte, sepulturæ mandauit, in monasterio Biguæ, basilicæ quæ dicitur Celebrinæ contiguo.

Iterata de igne miracula.

Confractio cerebro tradit Spiritum.

Miraculum aliud.

En veterem morem tumulandi Christianorum corpora.

Teste C. Baron. Tom. 2. Annal.

MARTYRIVM SS. PAVLI ET IVLIANE, qui illud apud urbem Ptolemaidem praeclare susceperunt, anno Dominici Natalis 275. Eutyech. Papæ 1. Aureliani Imperat. 5. Ex eo quod est per Simeonem Metaphrasten.

CVM